

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2022. – Europska komisija/Vijeće Europske unije**(Predmet C-161/20) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje – Odluka Vijeća sadržana u aktu Odbora stalnih predstavnika (Coreper) od 5. veljače 2020. o odobravanju upućivanja podneska Međunarodnoj pomorskoj organizaciji (IMO) u pogledu uvođenja smjernica o životnom ciklusu za procjenu emisija stakleničkih plinova koje održiva alternativna goriva stvaraju u fazi „od izvora do spremnika” – Članak 17. stavak 1. UFEU-a – Vanjsko predstavljanje Europske unije – Upućivanje tog podneska IMO-u koje je u ime država članica i Komisije provela država članica u svojstvu predsjedateljice Vijećem”)

(2022/C 213/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda, W. Mölls i E. Georgieva, a zatim J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda i E. Georgieva, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas i A. Norberg, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Kraljevina Belgija (zastupnici: S. Baeyens i P. Cottin, agenti, uz asistenciju V. Van Thuynea i W. Timmermans, *advocaten*), Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová i L. Březinová, agenti), Kraljevina Danska (zastupnici: J. Nymann-Lindegren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen i M. Søndahl Wolff, a zatim V. Pasternak Jørgensen i M. Søndahl Wolff, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: D. Klebs i J. Möller, agenti), Helenska Republika (zastupnik: S. Chala, agent), Francuska Republika (zastupnici: J.-L. Carré, T. Stéhelin i A.-L. Desjonquères, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen i M. J. M. Hoogveld, agenti), Republika Finska (zastupnik: H. Leppo, agent), Kraljevina Švedska (zastupnici: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder i R. Shaksavan Eriksson, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća Europske unije.
3. Kraljevina Belgija, Češka Republika, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska i Kraljevina Švedska snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunjska) – SC Avio Lucos SRL/Agentia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agentia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central**(Predmet C-176/20) ⁽¹⁾**

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Program jedinstvenih plaćanja po površini – Uredba (EU) br. 1307/2013 – Članak 4. stavak 1. točke (a) i (c) i članka 4. stavak 2. točka (b) – Nacionalni propis kojim se izravna potpora uvjetuje time da poljoprivrednik ima vlastite životinje – Članak 9. stavak 1. – Pojam „aktivni poljoprivrednik” – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Članak 60. – Klauzula o izbjegavanju – Pojam „umjetno stvoreni uvjeti””)

(2022/C 213/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SC Avio Lucos SRL

Druge stranke u žalbenom postupku: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Izreka

1. Članak 4. stavak 1. točku (c) podtočku iii. i članak 4. stavka 2. točku (b) Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji predviđa da minimalnu aktivnost na poljoprivrednim površinama koje se prirodno održavaju u stanju pogodnom za pašu ili uzgoj, predviđenu tim odredbama, mora obavljati poljoprivrednik životinjama koje on sam posjeduje.
2. Članak 4. stavak 1. točke (a) i (c) te članak 9. stavak 1. Uredbe br. 1307/2013 treba tumačiti na način da pojam „aktivni poljoprivrednik”, u smislu te druge odredbe, obuhvaća pravnu osobu koja je sklopila ugovor o koncesiji koji se odnosi na površinu za ispašu u vlasništvu općine i koja taj pašnjak koristi za ispašu životinja koje su joj besplatno posudile fizičke osobe koje su njihovi vlasnici, pod uvjetom da ta osoba na toj površini za ispašu obavlja „minimalnu aktivnost” u smislu članka 4. stavka 1. točke (c) podtočke iii. te uredbe.
3. Članak 60. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1200/2005 i (EZ) 485/2008 treba tumačiti na način da situacija u kojoj podnositelj zahtjeva za financijsku potporu u okviru programa jedinstvenih plaćanja po površini u prilog svojem zahtjevu podnese ugovor o koncesiji koji se odnosi na površine pašnjaka i ugovore o besplatnoj posudbi koji se odnose na životinje namijenjene da ih se stavi na ispašu na te površine, može biti obuhvaćena pojmom „umjetno stvoreni uvjeti” u smislu te odredbe, pod uvjetom, s jedne strane, da iz svih objektivnih okolnosti proizlazi da, unatoč formalnom poštovanju uvjeta predviđenih relevantnim zakonodavstvom, nije ostvaren cilj koji se nastoji postići tim propisom i, s druge strane, da je dokazana namjera ostvarivanja pogodnosti koja proizlazi iz propisa Unije umjetnim stvaranjem uvjeta koji su propisani za njezino dobivanje.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Niedersächsisches Finanzgericht – Njemačka) – I GmbH/Finanzamt H**

(Predmet C-228/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 132. stavak 1. točka (b) – Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa – Izuzeće bolničke i medicinske zaštite – Privatne bolnice – Valjano priznate institucije – Slični socijalni uvjeti”)

(2022/C 213/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Niedersächsisches Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: I GmbH